

tute Nobilitas esset. At cum illi non solum, plurimorum prohdolor hodie virtutis hoc proprio symbolo insignitorum, vitiosi obstrepant mores; sed variæ etiam variarum Rerump. reclamitent consuetudines: tutissimum erit eandem suafu Jcti describere, prout modernus fert usus. Quod nimirum sit dignitas, supra honestos plebejos eum constituens, qui vel ipse vel per majores suos, ob virtutes Reip. & vitæ communi salutare, à Lege aut Principe id Juris habente, eandem accepit. Hanc Nobilitatem Politicam & Civilem communiter nuncupant, *sequuti Br. & qui illius adorant vestigia, Iasonem, in l. 1. col. 2. C. de Dignit.*

*In l. 18. §. Item. 3.
de Instruct. leg.*

34. Ea autem qui condecorati sunt, Nobiles quasi noscibiles, audiunt. *Tiraq. h. cap. 2. Hyppol. à Coll. in suo Nob. thes. 8. Dn. Bocer. tract. de qual. & differ. feudi. c. 3. num. 15.* Et definiuntur à Dn. Vultejo, *lib. 1. Jurisp. c. 6.* Quod sint cives Rerump. suarum, ex voluntate Principum illustriores. Galli *Gentilshommes*, Itali (quibus proximè accedunt & Angli) *Gentilhuomini* eos indigitant; sive quod Gentiles dicere velint, sive quod vox illa *Gentil* vel *Gentile*, tanquam Gallorum aut Italicorum propria, honestum venustumque denotet. Apud Germanos *Edelheit* audiunt, sive *vom Adel* / quæ vocula à Græco ἀέθλιος (quod benemeritum seu præmio affectum significat) fortassis derivatur, ejusque intuitu ad propositum nostrum conducit maxum operè. *Dn. Pres. lib. 1. Polit. cap. 11. num. 38.* Nec ab eo alienum est, quod Hispani Nobilem Hidalgo quasi Hijo dalgo, Filium alicujus (egregii subintellige facinoris) appellant. De quâ derivatione differentem *Johannem Huarte*, in egregio libello quod examen ingeniorum indigitat, non potui sine magno legere oblectamento: ejusque ex vernaculo suo sermone, quædam transferre verba, atque hic inserere placuit. Illius (inquit) qui primus hoc nomen adinvenit opinione, duplicem mortales sortiuntur ortum, quorum naturalis alter est & omnes adæquans; spiritualis alter, tum contingens, quum Heroicum quis edit facinus, aut summâ laude dignum opus: tunc enim de novo nascitur, & priorem amittendo essentiam, novos melioresque nanciscitur parentes. Heri filius indigitabatur Petri, nepos Pauli &c. hodiè filius nuncupatur suorum operum. Unde & Hispanorum vulgatum originem trahit pro-verbium, quod unumquemq; filium prædicat rerum à se gestarum. * Cum vero bona & ad virtutis normam directa opera, S. S. Scriptura ENS sive Aliquid appellet, *Act. 5. vers. 36.* Vitiâ vero & peccata NIHIL; hoc nomen Hijo dalgo, sive filius alicujus composuit; quo significaretur vel is ipse, vel descendens ab eo, qui per singularem quendam virtutis actum,

quæ vocula à Græco ἀέθλιος

*
*Cada uno es hijo
de sus obras.*

*V. etiam hac de
re D. Dyonis. in
lib. de Divinis
Numinibus.*

*Boet. de consol.
phil. lib. 3. pr. 12.*

*Enenck. de præg.
I. C. lib. 3. c. 5. n.*

*49. Vassq. lib. 2.
controv. cap. 51.
num. 65.*

G

ut tam